

Четиредесетъ мъженици запазена и до сега, заедно съ надписа за неговите подвизи, както ще видимъ по-нататъкъ. Споменъ се и по-горѣ, че столичният градъ Търново билъ по-добрень и възвишеннъ отъ Царя Асеня II-й. И неможеше да бѫде друго-яче, защото отъ Велико-Търново се е управлявало Великото Българско Царство, съ обширнитѣ граници, описани по-напрѣдъ.

Мирътъ, който царувалъ въ българските земи при Асеня II-й, бѣрже повдигналъ търговията. На Дубровничаните Асѣнь подарилъ голѣми привилегии, споредъ които те можели безпрѣятствено да ходятъ, да продаватъ и купуватъ като „най-вѣрни и любими гости на моето господарство“. Дълго врѣме Дубровничанетѣ си спомнявали за „вѣрното приятелство на високопрославения Царь Ивана Асеня“.

Развилъ се така сѫщо и черковният животъ. Манастирите получили отъ Асѣния II-й голѣми дарове. Така, били надарени Рилският и Святогорският манастири Лавра и Протатонъ, а особенно българският манастиръ Зографъ. Послѣдователитѣ на различните вѣроисповѣданія — и православни и католики и богомили — живѣли свободно въ Асѣніовото царство. За Асеніовата търпимостъ по отношение къмъ Бого-милитѣ, папата се оплаквалъ въ писмото си до Унгарския Кралъ. При Асеня II-й, независимостта на Търновската черква била призната и отъ Гълците.

Слѣдъ сполучливия исходъ на войната между България и Унгария, която война била водена на Трансильванска граница и около Бѣлградъ и Браничево, Асѣнь се обѣрижалъ заедно съ Ватаса противъ цариградските Латини. Войната открилъ Ватасъ прѣзъ 1235 год. чрѣзъ отнеманието на Гелиболъ отъ Венециянетѣ. Асѣнь и Ватасъ, заедно съ женитѣ си, се срѣщали въ завоевания градъ. Слѣдъ това била отпразнувана на азиатския брѣгъ, въ Лампакъ, годявката на петнадесетъ годишния Ватасовъ синъ Тодоръ съ десетъ годишната Асѣніова дѣщера Елена. Тамъ е била призната и независимостта на Търновската черква отъ византийския патриархъ Германа, съ съгласието на Иерусалимский, Антиохийски и Александрийски патриарси, и Търновският архиепископъ Иоакимъ, въ присъствието на много гръцки и български епископи и монаси, билъ повишенъ тържествено въ патриархъ.